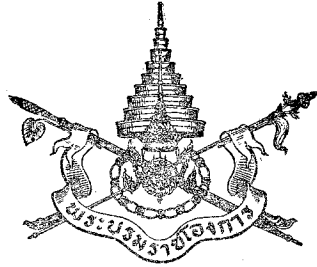

๑๑๘๕

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๕๗

พระราชบัญญัติ

สงเคราะห์บุคคลผู้ได้รับการพักการลงโทษ

ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรม

พ.ศ. ๒๔๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๗

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กันยายน ๒๔๕๗

โดยที่เป็นการสมควรสงเคราะห์ผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ
ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึกอบรมให้มีอาชีพหรือรายได้
สำหรับบำรุงเลี้ยงตนและครอบครัว ให้มีความเป็นอยู่ด้วยดี
ตามสมควรแก่อัตรา เพื่อสวัสดิภาพแห่งสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์บุคคลผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และ
เด็กผู้พ้นการฝึกอบรม พ.ศ. ๒๔๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“บุคคลผู้อยู่ในข่ายรับความสงเคราะห์” หมายความว่า

- (๑) นักโทษเด็ดขาดซึ่งถูกปล่อยพ้นโทษ
- (๒) นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการพักการลงโทษ
- (๓) ผู้ต้องกักกันซึ่งถูกปล่อยพ้นโทษ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๕๕๗

(๔) เด็กหรือเยาวชนที่ศาลส่งตัวมารับการฝึกและอบรม ณ สถานฝึกและอบรมของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งพนักงานคุมการฝึกอบรม

โดยเป็นผู้ได้ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษในความผิดตามกฎหมายลักษณะอาชญาฐานสมคบกันเป็นองค์และช่องโจรผู้ร้าย ตามมาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ และมาตรา ๑๘๐ ถึงมาตรา ๑๘๒ ฐานกระทำให้เกิดภัยอันตรายแก่สาธารณชนและกระทำให้สาธารณชนปราศจากความสะดวกในการไปมา และการส่งข่าว และของถึงกันตามมาตรา ๑๘๕ มาตรา ๑๘๖ และมาตรา ๑๙๐ ถึงมาตรา ๑๙๓ ฐานปลอมแปลงเงินตราตามมาตรา ๒๐๒ ถึงมาตรา ๒๐๕ ฐานประทุษร้ายต่อชีวิตตามมาตรา ๒๔๕ ถึงมาตรา ๒๕๑ ฐานกระทำให้เสื่อมเสียอิสรภาพตามมาตรา ๒๗๐ มาตรา ๒๗๒ และมาตรา ๒๗๔ ถึงมาตรา ๒๗๗ ฐานประทุษร้ายแก่ทรัพย์ตามมาตรา ๒๘๘ ถึงมาตรา ๓๐๓ มาตรา ๓๐๖ และมาตรา ๓๑๕

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๕๗

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่ง
รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สถานสงเคราะห์” หมายความว่า สถานที่ซึ่งจัดตั้งขึ้น
ตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งสถานสงเคราะห์เพื่อให้ความสงเคราะห์
แก่บุคคลผู้อยู่ในข่ายรับความสงเคราะห์ โดยการช่วยเหลือ
เพื่อให้มีที่อยู่อาศัย มีการทำมาหาเลี้ยงชีพในทางที่ชอบตาม
ควรแก่สภาพ เพื่อสวัสดิภาพแห่งสังคม

สถานสงเคราะห์จะจัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด มีอาณาเขตเพียงใด
ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

สถานสงเคราะห์ให้อยู่ในบังคับบัญชาของกรมประชา
สงเคราะห์

มาตรา ๕ เมื่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์เห็นว่า บุคคลผู้อยู่ใน
ข่ายรับความสงเคราะห์ผู้ใดจะเป็นผู้ไม่มีอาชีพหรือรายได้เพื่อ
ดำรงชีพพอสมควรแก่สภาพก็ดี จะไม่มีที่อยู่อาศัยก็ดี ทั้งผู้
นั้นไม่มีผู้อุปการอันสมควร ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีอำนาจ

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๕๑

ส่งให้ผู้นั้นได้รับความสงเคราะห์ โดยจัดให้ไปอยู่ในสถาน
สงเคราะห์ได้ไม่เกินห้าปี

ก่อนที่จะมีการส่งตามความในวรรคก่อน ให้มีการสอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ผู้
หน้าที่ทำการสอบสวนตามความในวรรคนี้มีอำนาจอย่างพนักงาน
สอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา

มาตรา ๖ ผู้ถูกส่งให้ได้รับความสงเคราะห์ตามความใน
มาตรา ๕ ผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ผู้นั้นมี
สิทธิที่จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ต่อรัฐมนตรี
เพื่อขอให้สั่งเพิกถอนคำสั่งของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ได้ภายใน
กำหนดหกสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง โดยแสดงหลักฐานต่อ
รัฐมนตรีว่า คำสั่งของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ไม่ถูกต้องตามที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ ในระหว่างอุทธรณ์คำสั่ง ให้ส่งผู้นั้นไป
ตามคำสั่งของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ก่อน

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณา
คำอุทธรณ์ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้ คือ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๕๕๓

๑. อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้แทน
๒. อธิบดีกรมมหาดไทย หรือผู้แทน
๓. อธิบดีกรมอัยการ หรือผู้แทน

ให้คณะกรรมการนี้เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายของกฎหมายลักษณะอาญา และให้มีอำนาจอย่างพนักงานสอบสวนตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณาหลักฐานและคำอุทธรณ์นั้น

ให้คณะกรรมการทำการสอบสวนและรายงานต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งได้ตามที่เห็นสมควรภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันยื่นคำอุทธรณ์ คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗ การสั่งให้บุคคลได้รับความสงเคราะห์ตามความในมาตรา ๕ นั้น ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์มีอำนาจสั่งให้ได้รับความสงเคราะห์ และจัดให้ไปอยู่ในสถานสงเคราะห์ได้ก่อนวันที่ผู้อยู่ในข่ายได้รับความสงเคราะห์จะถูกปล่อยพ้นโทษหรือพ้นกำหนดการฝึกอบรมไม่เกินสิบห้าวัน และในเวลาใด ๆ ไม่เกินกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันดังกล่าววันนั้น

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๕๕๗

เพื่อประโยชน์แก่การวินิจฉัยสั่งของอธิบดีกรมราชทัณฑ์ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่จะสอบสวนและเสนอรายงานถึงความเป็นไปของผู้อยู่ในขังได้รับความสงเคราะห์นั้น ตามระยะเวลาที่เห็นสมควร และเพื่อการนี้ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจเรียกให้ผู้อยู่ในขังได้รับความสงเคราะห์รายงานตัวได้เป็นครั้งคราว แต่ต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๘ ผู้ถูกสั่งให้ได้รับความสงเคราะห์ที่จัดให้ไปอยู่ในสถานสงเคราะห์นั้น ให้อยู่ในความดูแลของกรมประชาสงเคราะห์ และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของสถานสงเคราะห์นั้น

มาตรา ๙ ให้กรมประชาสงเคราะห์ ผัก จัดหา หรือ กำหนดงานให้ผู้ได้รับความสงเคราะห์ประกอบ โดยคำนึงถึงความสามารถและความเหมาะสมของผู้นั้น เพื่อให้ผู้นั้นพึงยึดเป็นอาชีพในภายหลัง

มาตรา ๑๐ ผู้ที่ได้รับความสงเคราะห์อาจได้รับอนุญาตจากกรมประชาสงเคราะห์ให้นำคู่สมรสหรือบุคคลอื่นที่สมควรไปอยู่ด้วยได้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กันยายน ๒๔๕๗

บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ด้วยดังกล่าวในวรรคก่อน เมื่อ
ขณะอยู่ในสถานสงเคราะห์ ต้องประกอบการทำงานตามคำสั่งของ
พนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติตามข้อบังคับของสถาน
สงเคราะห์นั้น

มาตรา ๑๑ ผู้ที่ได้รับความสงเคราะห์และผู้ที่ได้รับอนุญาต
ให้อยู่ด้วยจะได้รับเครื่องนุ่งห่มและเครื่องยังชีพอย่างอื่นที่
จำเป็นมีปริมาณพอควร ทั้งอาจได้รับอนุญาตจากกรมประชา
สงเคราะห์ให้หาประโยชน์ในที่ดินแปลงใดแปลงหนึ่งซึ่งได้จัด
ไว้เพื่อการนั้นเป็นการชั่วคราวหรือทำงานหาประโยชน์อย่างอื่น
โดยมีเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดตามสมควร และอาจได้รับ
เครื่องมือเครื่องใช้และเครื่องอุปโภคอย่างอื่นตามความจำเป็น

กรมประชาสงเคราะห์อาจหักส่วนหนึ่งจากเงินรายได้ในผล
งานที่ผู้นั้นประกอบ เพื่อชดเชยค่าเครื่องมือเครื่องใช้และ
เครื่องอุปโภคตามที่กล่าวในวรรคก่อน

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีกำหนดอัตราเบี้ยเลี้ยง หรือ
ประโยชน์ใด ๆ ให้แก่ผู้ที่ได้รับความสงเคราะห์และผู้ที่ได้รับ
อนุญาตให้อยู่ด้วยตามที่เห็นสมควร

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑ กันยายน ๒๔๙๗

มาตรา ๑๓ ให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์มีอำนาจออก
ข้อบังคับวางระเบียบและวินัยแห่งความประพฤติของผู้ที่ได้รับ
ความสงเคราะห์และผู้ที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ด้วย

โทษทางวินัยพึงทำได้ดังต่อไปนี้

๑. กักขังไม่เกิน ๑ เดือน

๒. ตัดหรือลดประโยชน์ทั้งหมดหรือบางส่วน

ก่อนจะลงโทษทางวินัย ให้มีการสอบสวนความผิดตาม
ควรแก่กรณี และต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมประชา
สงเคราะห์หรือผู้ที่อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ได้มอบหมาย

มาตรา ๑๔ ถ้าปรากฏภายหลังว่า ผู้ที่ได้รับความ
สงเคราะห์สามารถหาที่อยู่อาศัย หรืออาชีพที่จะประกอบได้
เป็นหลักฐาน และมีรายได้เพียงพอโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้
ควบคุมสถานสงเคราะห์หรือผู้ที่พึงเชื่อถือได้รับรอง อธิบดี
กรมประชาสงเคราะห์จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากสถานสงเคราะห์
ก่อนกำหนดก็ได้

มาตรา ๑๕ ถ้าผู้ที่ได้รับความสงเคราะห์และผู้ที่ได้รับ
อนุญาตให้อยู่ด้วยกระทำความผิดอาญาขึ้นภายในเขตของสถาน

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๔๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๕๕๗

สงเคราะห์หรือที่อื่นใดซึ่งอยู่ภายใต้ความควบคุมของอธิบดี
กรมประชาสัมพันธ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และความผิดนั้น
เป็นเพียงความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่กำหนดโทษ
ชั้นลหุโทษ หรือฐานนำเข้าหรือเอาออกไปซึ่งสิ่งของต้อง
ห้ามอันเป็นความผิดตามมาตรา ๑๗ หรือฐานประทุษร้ายต่อ
ทรัพย์สินของสถานสงเคราะห์ หรือฐานพยายามจะหลบหนี
แทนที่จะดำเนินการให้มีการสอบสวนหรือฟ้องร้องตามประมวล
กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
มีอำนาจลงโทษฐานผิดวินัยได้

ความในวรรคก่อนนี้ ไม่ตัดสิทธิของผู้เสียหายที่จะฟ้อง
คดีอาญาหรือคดีแพ่งดังบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายว่าด้วย
วิธีพิจารณาความ

มาตรา ๑๖ ผู้ที่ถูกสั่งให้ได้รับความสงเคราะห์ผู้ใดจงใจ
หลีกเลี่ยงจากการจัดให้ไปอยู่ในสถานสงเคราะห์ หรือผู้
ได้รับความสงเคราะห์ผู้ใดหลบหนีจากสถานสงเคราะห์ มี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่
เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๕๗

มาตรา ๑๗ ผู้ใดเข้าไปในสถานสงเคราะห์โดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนำสิ่งของต้องห้ามตามทีระบบในกฎกระทรวง เข้ามาหรือออกไปจากสถานสงเคราะห์ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ หัดกการบ้องกันและปราบปรามอาชญากรรม อยู่กการแก้ไขบุคคลซึ่งทำความผิดมาแต่ให้ดำเนินในความผิด โดยวิธีแก้ไขตามกฎหมายของความผิดประกอบกับเหตุผลอื่น ๆ หรือจัดให้ผู้กระทำความผิดที่พ้นโทษแล้ว

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๗ กันยายน ๒๔๕๗

มีอาชีพเป็นบักแผ่น โดยช่วยประคับประคองอุปการให้ได้ประกอบ
อาชีพโดยรอบ คอยดูแลคึกคึกเฝ้าให้ประพฤตินั้นเป็นพลเมืองดี การ
ช่วยเหลือกันต้องประสานงานกันหลายสาขา และรัฐบาลจำเป็นต้องจัด
ดำเนินการตั้งเคราะห์ในชั้นนี้ จึงสมควรจะจัดตั้งสถานตั้งเคราะห์ของ
รัฐบาลขึ้น โดยความมุ่งหมายในการที่จะให้ความอุปการและจัดหา
อาชีพให้แก่ผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษ ผู้พ้นโทษ และเด็กผู้พ้นการฝึก
อบรมตามคำสั่งศาล ซึ่งทางการเรือนจำ ทนายสถานและสถานฝึก
อบรม ได้ดำเนินการอบรมไว้แล้วในเบื้องต้น ให้สมฤกษ์ผลพอ ให้
มีทางทำมาหาเลี้ยงชีพตามควรแก่สภาพ เพื่อที่จะให้ผู้นั้นได้กลับตน
เป็นพลเมืองดีไม่ไปก่อเหตุร้ายให้เป็นภัยแก่สังคมอื่นอีก